

ฟูกุตะ มึเอะ ภรรยาอดีตนายกฟูกุตะ ผู้มีความรักที่เป็นความลับสุดยอด

อิมามิ ฮิซาโอะ*

เขียน 1982

อาทริ ฟุ่งธรรมสาร** แปล 1989



* อิมามิ ฮิซาโอะ (เกิด 1920) เป็นนักวิจารณ์การเมือง และนายกสมาคมนักวิจารณ์แห่งประเทศไทย ญี่ปุ่น จบวิชาเคมีประยุกต์ที่มหาวิทยาลัยเคโอ ในปี 1945 บทความเรื่องนี้เป็นบทความเรื่องหนึ่ง เกี่ยวกับเมียนนายกญี่ปุ่น 15 คน ที่ท่านเขียนลงนิตยสาร GEKKANPEN ที่ลงในช่วงเดือนพฤศจิกายน 1980 ถึงเดือนมกราคม 1982 เป็นการแนะนำภรรยานายทั้ง 15 คนในเชิงอัตชีวประวัติ ตั้งแต่ห่าล่อนข้งเขาวัววัย รักใคร่ชอบพอและแต่งงานกับชายหนุ่มที่เป็นนายกในอนาคตอย่างไร หลังสามมิได้เป็นนายกแล้วห่าล่อนได้ปฏิบัติตัวแบบไทน มีส่วนช่วยให้สามมิประสบความสำเร็จข้ง ๆ ขึ้นหรือไม้อย่างไร (ผู้แปล)

** รองศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

- 1 -

บ้านของฟูกุตะ ทาเกโอะ อดีตนายกรัฐมนตรีนานาชาติที่เซดากายาโนชิวานัน อาจเป็นเพราะการออกแบบบ้านมีปัญหาหรือใจไม่ทราบ ลมสามารถโกรกผ่านตัวบ้านกลายเป็นบ้านที่เก็บความลับไม่อยู่

ฟูกุตะที่เป็นเจ้าของบ้านหลังนี้เป็นนักการเมืองที่เข้าไหนเข้าได้อย่างไม่มีปัญหา คล้ายลมสามารถโกรกผ่านหรือถึงทุกที่แบบที่โกรกผ่านบ้านท่านไม่มีผิด ท่านไม่เคยมีความลับอะไรที่จะต้องปกปิดเลย มีใครถามอะไรเขาก็มักจะตอบจนหมดเปลือก เรียกว่าคุยกันแบบเปิดอกนั่นแหละ

ฟูกุตะที่ตกปากในจังหวัดคุนมะในปี 1905 ต่อมากลายเป็นมิโต โคมอน ของรัชสมัยโชวะ ท่องไปทั่วประเทศและทุกแห่งหนของโลก แม้ถึงปัจจุบันการกระทำของท่านยังเป็นที่ประจักษ์ของผู้คน ไม่เคยทำอะไรที่ปกปิด

แต่อย่างไรก็ตาม มีอยู่เรื่องหนึ่งที่จนถึงปัจจุบันก็ยังเป็นความลับอยู่ นั่นคือเกี่ยวกับเรื่องโรแมนติคของท่าน ตามที่ปรากฏในทะเบียนบ้านก็คือ ท่านแต่งงานกับมิเอะบุตรสาวคนที่ 3 ของ อารากิ ฟุมิโอะ ในเดือนมิถุนายน 1933

เรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ ของท่านเราทราบเพียงแค่นั้น เป็นการแต่งงานแบบรักใคร่ชอบพอกันมาก่อนหรือแต่งโดยมีแม่สื่อแม่ชัก ช่วยจัดการให้หรือไม่นั้น ไม่มีใครทราบ มีคนถามเกี่ยวกับเรื่องนี้ ท่านก็เพียงแต่ยิ้ม ๆ หายอมอธิบายให้ฟัง

ไม่ นายโอชิ มิชิโอะ บุตรชายของท่านที่เคยจับเข้าคุกกันและถามถึงเรื่องนี้ ท่านก็ไม่ยอมเล่าอะไรให้ฟัง ส่วนมิเอะภรรยาของท่านนั้น ก็ตอบเสียงไปทุกครั้ง พยายามเบนความเข้าใจของผู้ถามไปสู่หัวข้ออื่น

โอชิ บุตรชายซึ่งมีความสนิทสนมกันใกล้ชิดก็ไม่อาจล้วงเอาความลับอะไรออกมาได้ คนอื่น ๆ ยังไม่ต้องไปพยายามให้เสียเวลา และด้วยเหตุที่ไม่มีใครทราบข้อเท็จจริง คนอื่นเลยพากันสรุปเอาดื้อ ๆ ว่า ต้องมีความรักที่โหดโผนแน่ ๆ เลยจึงไม่สะดวกใจที่จะบอกให้ใครทราบ การสรุปเช่นนี้ก็ถือว่าเป็นการเดาเดาเดาที่ไร้ความเป็นจริงเอาเสียเลย เป็นการคาดเดาที่มีเค้าความจริงไม่น้อยเช่นกัน

เมื่อเห็นสามภรรยาอาวุโสคู่นี้ ทำให้เรานึกถึงสนคู่เสนาหาที่อยู่บนผาชันริมหาด มันเป็นสนที่มีลำต้นเรียวยาวเล็ก ทั้งสองต้นไม่มีกิ่งก้านที่เกาะเกี่ยวกัน แต่ทั้งสองต้นก็ไม่ห่างไกลกันมากนัก มันให้ความรู้สึกที่ทั้งสองต้นพึ่งพาอาศัยกันและกัน ต่างมีรากที่ยังลึกลงไปยังใต้ดิน สามารถทนฝนและหิมะมาตลอด จากนั้นไปก็ยังสามารถทนต่อการถูกพายุฝนและหิมะกระหน่ำอย่างไม่มีปัญหา

สนชราไม่เคยเล่าอะไรให้ฟัง ไม่ต้องพูดอะไร ก็อยู่เคียงคู่กัน สามภรรยาฟูกุตะก็เช่นกัน มีความเข้าใจโดย ไม่ต้องคุยกัน เรื่องของตัวเองไม่จำเป็นต้องไปเล่าให้ใครฟัง เรื่องโร-

แมนติคของสามีภรรยาคุณ้อย่าว่าแต่โอชิ มิชิโอะ ที่เป็นแค่บุตรเขยคนสนิทเลย แม้ลูกทั้ง 4 คน ของเขาเองก็ไม่เคยมีใครได้รู้เรื่องนี้

ทั้งฟูกุตะและนางมิเอะต่างก็เป็นคนที่เกิดในสมัยเมจิ (ค.ศ. 1868-1912) หากใครเจอสามีภรรยาที่เกิดในสมัยเมจิแล้วจะไปเข้าซังให้พวกเขาเล่าเรื่องความรักให้ฟังละก็ ถือว่าคนนั้นท้อแบบไม่ได้เรื่องจริง ๆ ถูกหาว่าเขยด้วยแต่อย่างไรก็ตาม ฟูกุตะกับนางสาวมิเอะเจอกันอย่างไร มีขั้นตอนอย่างไรกว่าจะเป็นทองแผ่นเดียวกันนั้น ถือเป็นข้อมูลที่สำคัญชิ้นหนึ่งในประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นสมัยปัจจุบัน ฉะนั้นจะถูกหาว่าเขยหรือเ่งาก็ตามที่ ก็น่าจะหาทางสืบเสาะหาข้อเท็จจริงให้ได้

ในเมื่อเจ้าตัวทั้งสองไม่ยอมเล่าเอง เราก็จะหาหลักฐานแวดล้อม เปิดกรุความรักที่ซ่อนเร้นของท่านทั้งสอง และขอเริ่มจากประวัติความเป็นมาของทั้ง 2 คน ณ บัดนี้

ฟูกุตะเป็นคนเกิดในตระกูลผู้ดี เมืองกุนมะ ซึ่งเป็นภูมิลำเนา เป็นที่เกิดของฟูกุตะนั้น สมัยก่อนเรียกว่า คาเนโกมาชิ บรรพบุรุษของฟูกุตะเคยเป็นคาโร (คล้ายหัวหน้าใหญ่ที่ช่วยดูแลครอบครัว) ของตระกูล อุเอะสุกิ ทากาสูกะ ปู่ของฟูกุตะ โยชิฮารุพ่อ และเฮชิโร่พี่คนโตของฟูกุตะต่างเคยดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีของเมืองกุนมะ ก่อนมีการปฏิรูปที่ดินเมื่อสงครามโลกยุตินั้น นายกเทศมนตรีที่มาจากตระกูล

ฟูกุตะนั้นเวลาออกจากบ้านไปทำงานที่เทศบาลไม่จำเป็นต้องเดินผ่านบ้านใครเลย ตั้งแต่บ้านถึงที่ทำการเทศบาลเป็นที่ดินของตระกูลทั้งหมด

ฟูกุตะเป็นลูกชายคนที่สอง พ่อชื่อโยชิฮารุ แม่ชื่อฉินตะ นอกจากมีพี่ชายหนึ่งคนและพี่สาวหนึ่งคนแล้ว ท่านยังมีน้องชาย 2 คน และน้องสาว 3 คน ฟูกุตะได้รับการยกย่องว่าเป็นเด็กอัจฉริยะตั้งแต่เล็ก ๆ แล้ว โตขึ้นก็ได้รับการยกย่องว่าเป็นคนเจ้าปัญญา เมื่อจบชั้นมัธยมต้น ทากาซากิซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมากในจังหวัดกุนมะแล้ว ก็เข้าเรียนต่อที่ไดอิชิโคโค (ชั้นมัธยมปลาย) แล้วก็สอบเข้ามหาวิทยาลัยโตเกียว ขณะยังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยโตเกียว ก็สอบบรรจุเป็นข้าราชการฝ่ายพลเรือนชั้นสูงได้ พอเรียนจบก็เข้าทำงานในกระทรวงการคลังทันที เมื่อทำงานได้หนึ่งปีก็ถูกส่งไปประจำที่ลอนดอน ในฐานะข้าราชการการเงิน ที่นั่น

กระทรวงการคลังได้ชื่อว่าเป็นที่รวมของหัวสมองชั้นกะทิ ฟูกุตะยังเด่นเหนือปัญญาชนในกระทรวง จึงอาจกล่าวได้ว่า เป็นยอดคนได้

ขณะที่ยังศึกษาเล่าเรียนอยู่ที่ทากาซากิ-ชิวะกะโค (ชั้นมัธยมทากาซากิ) ฟูกุตะก็เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางด้วยมีผลการเรียนที่ดีเด่น นางสาวมิเอะเป็นคนหนึ่งที่แอบมองเขาอยู่ในตอนนั้นก็ได้ นางสาวมิเอะ เกิดปี 1912 (ปีที่ 45 แห่งรัชสมัยเมจิ) มีอายุน้อยกว่าฟูกุตะ 7 ปี ตอนฟูกุตะเรียนชั้นมัธยมนั้น เธอยังเรียนอยู่

ชั้นประถมศึกษา ที่เธอสนใจฟุคุตะจึงยังไม่ใช่ เรื่องความรักแต่อย่างไร

พ่อของนางสาวมิเอะชื่อ อารากิ ฟุมิโอะ แม่ชื่อ โอทาวะ นางสาวมิเอะเป็นลูกสาวคนที่ 3 ซึ่งเห็นได้จากในการตั้งชื่อ (มิ แปลว่า 3) พ่อของนางสาวมิเอะเกิดในตระกูลเก่าแก่ใน อาซุ-มะโซ ทำงานอยู่ที่ศาล พี่ชายของมิเอะนั้นอายุ ร่นราวคราวเดียวกับฟุคุตะ ตอนเด็กๆ มิเอะ เคยได้ยินชื่อฟุคุตะ เพราะเขาได้รับการกล่าวขวัญกันในละแวกนั้นว่าเป็นคนเจ้าปัญญาแบบ ชิวใจ

เมื่อคุณพ่อสิ้นบุญแล้ว ครอบครัวมิเอะก็ ย้ายไปอยู่ที่โตเกียว ที่บ้านหล่อนในโตเกียวมี แยกมาเยือนมิได้ขาด คล้ายกับบ้านหล่อนเป็น โรงเรียนที่เป็นที่สังสรรค์ของผู้คน ฟุคุตะก็เป็น แยกคนหนึ่งที่มาเยือนด้วย ตอนนั้นฟุคุตะศึกษา อยู่ที่มหาวิทยาลัยโตเกียว ส่วนมิเอะก็เรียนชั้น มัธยม

นักศึกษาหนุ่มกับตรีณีน้อยคู่นี้ เคยเจอกัน กี่ครั้ง คู่กันกี่ครั้ง ได้เกิดอะไรขึ้นระหว่าง พวกเขาทั้งสองนั้น ทั้งสองคนไม่เคยเล่าให้ใคร ฟัง แต่ถ้าเราดูจากพฤติกรรมของฟุคุตะในเวลา ต่อมาแล้ว เราคงเข้าใจเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ นอกจากทั้งสองได้ฝากเนื้อฝากตัวที่จะเป็นคู่สร้าง คู่สมในอนาคตแล้ว

-2-

เราได้กล่าวมาแล้วว่า หลังจากเข้าไปทำ งานในกระทรวงการคลังได้ 1 ปี ฟุคุตะก็ถูกส่ง ไปยังลอนดอน ผู้บังคับบัญชาของเขาชื่อจิซึมา ฟุคุตะได้รับการแนะนำต่าง ๆ จากเขาเป็นอย่างมาก เขาเป็นอัจฉริยะเช่นกัน เป็นคนมีอารมณ์ ข้น รสนิยมสูง เรื่องกินเรื่องเที่ยวไม่น้อยหน้า ใคร แต่ตลอดเวลาสองปีที่ฟุคุตะอยู่ที่ลอนดอน นั้น ไม่เคยมีเรื่องอื้อฉาววาทโลกีย์เกี่ยวกับเขา เลย

เมื่อกลับสู่ประเทศญี่ปุ่นแล้ว ก็ไปรับตำแหน่งหัวหน้าสรรพากรท้องถิ่นที่ชิโมเอะใน เมืองเกียวโต ตอนนั้นเขามีอายุได้ 28 ปี เป็น หัวหน้าสรรพากรหนุ่มเนื้อหอมที่ยังอยู่ตัวคนเดียว งานการประจำวันนั้นฟุคุตะมอบหมายให้ ลูกน้องที่คล่องงานเป็นคนจัดการ เขาแค่ดูแล เรื่องสำคัญ ๆ ก็สามารถทำงานให้ลุล่วงไปได้ดี

ตอนอยู่เกียวโต เขาเช่าบ้านหลังที่อยู่อ ยิงาชิยาม่า (ภูเขาดะวันออก) นั่งรถไปทำงานที่ สรรพากรที่ก่อสร้างด้วยอิฐแดงทุกวันไม่ได้ขาด หากมีงานเลี้ยงในตอนเย็น เขาจะเป็นคนนั่งที่ เจ้าภาพพร้อมกับนายกเทศมนตรีท่ามกลางแขก เหลือทั้งหลาย ตอนนั้นเขายังอยู่คนเดียว ไม่มี คู่หมั้นคู่หมาย พวกเกอิชาและนางรำในเกียวโต พยายามเอาอกเอาใจเพื่อผูกเกรียวสวาท แต่หา สามารถทำให้ฟุคุตะหวั่นไหวไม่

ตอนนั้นที่ประเทศญี่ปุ่นมีดาราทรงที่เป็นขวัญใจอยู่สองคน คนหนึ่งชื่ออิริเอะ ทากาโกะ อีกคนหนึ่งชื่อ นาจิกาวา ชิสุเอะ ดูฟุคุตะจะชอบนางสาวอิริเอะ ทากาโกะ ที่เป็นหนึ่งในสองสาวงามได้ฟ้าแดนอาทิตย์อุทัย ชอบในที่นี้ไม่ได้หมายถึงหลงรักด้วยความเสน่หา ควรพูดว่าติดใจนิดๆ ทั้งรักทั้งยกย่องนับถืออะไรทำนองนั้น

ระหว่างพวกเขาทั้งสองเคยมีเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นคือ ญาติของอิริเอะมีปัญหาเกี่ยวกับภาชีอาการจนได้รับความเดือดร้อน ฟุคุตะได้ช่วยแก้ปัญหาให้ นางสาวอิริเอะจึงมิได้ลืมบุญคุณของเขา ต่อมาเมื่อฟุคุตะสมัครสมาชิกสภาผู้แทนฯ ที่ไม่ได้สังกัดพรรคฝ่ายใดนั้น นางสาวอิริเอะถึงกับช่วยวิ่งเต้นหาเสียงไปตามที่ต่างๆ ในจังหวัดกุนมะ เนื่องจากมีดาราชวัญใจไปปรากฏตัวด้วยไม่ว่าฟุคุตะจะไปปราศรัยที่ไหน คนฟังล้นหลามแม้ว่าฟุคุตะยังเป็นคนสมัครมือใหม่มากก็ตาม

ฟุคุตะก็เป็นมนุษย์ปุถุชน เขาย่อมต้องรู้สึกสนุกและมีความสุขเมื่อได้พูดคุยกับเกอิชาที่หน้าตาสวยๆ หรือชมดูนางรำที่ร่ายรำด้วยท่วงท่าอันชดช้อยน่าเอ็นดู เมื่อมีดาราชวัญใจญี่ปุ่นมาหาเสียงและอยู่ใกล้ซิด ก็ยากที่จะบอกได้ว่าเขาจะไม่นึกชอบเอาเสียเลย

แต่คนอย่างฟุคุตะ ไม่ชอบมีอารมณ์ติดพันที่ยึดเยื้อไม่ยอมสิ้นสุด เล่นเป็นเล่น คบกันเป็นคบกัน แม้จะถูกห้อมล้อมไปด้วยสตรีสวยงาม

ชวนเสน่ห์ เขาจะไม่ปล่อยให้อารมณ์เพศมาครอบงำจิตใจตัวเอง

ฟุคุตะในตอนนั้นมีรูปร่างสูงโปร่ง ผิวขาวเนียน เป็นหนุ่มมีอนาคตไกลที่เพิ่งกลับมาจากไปปฏิบัติภารกิจที่ยุโรป เป็นชั้นหัวกะทิในกระทรวงการคลัง อนาคตต้องเป็นอธิบดีหรือปลัดกระทรวงอย่างไม่มีปัญหา ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือเขาเป็นคนที่มีความประพฤติดี

หัวใจของพ่อแม่หากจะหาลูกเขย ผู้ชายแบบนี้ดีที่สุดแล้ว หาได้ยากยิ่งในชีวิตจริง ถ้าจะพรรณนาให้ละเอียดหน่อยก็คือ เศรษฐีและผู้ดีมีตระกูลทั่วๆ ไปต่างส่งพ่อสื่อแม่สื่อมาทาบถาม มีคนเอาบุตรสาวขุนนางเก่ามาเสนอ ใครจะผูกสัมพันธ์เป็นทองแผ่นเดียวกัน

แต่ทว่าฟุคุตะนั้น แม้เกอิชาและนางรำก็ไม่ไหวหวั่น นางสาวอิริเอะ ทากาโกะ ดาราชวัญใจชาวญี่ปุ่นทั่วประเทศในสมัยนั้น ในสายตาฟุคุตะก็เป็นมนุษย์เดินดินธรรมดา บุตรสาวของคุณหญิง คุณนาย และผู้ดีมีเงินที่ไม่ได้รู้จักมักจี่ จึงมิได้อยู่ในสายตา ในหัวใจของฟุคุตะมีนางในดวงใจอยู่เพียงผู้เดียว คือนางสาวมิเอะนั่นเอง

ฟุคุตะได้ปฏิเสธข้อเสนอมานาน ราย กลับไปเสนอขอแต่งงานกับนางสาวมิเอะ นางสาวมิเอะก็เช่นกัน หาได้ไปใส่ใจเสียงลือเสียงเล่าอ้างใดๆ ไม่ ตั้งหน้ารอคอยการมาขอความรักจากฟุคุตะด้วยความเชื่อมั่น

และแล้วทั้งสองคนก็แต่งงานกัน ฟุคุตะพูดอย่างไรตอนขอความรัก มิเอะตอบอย่างไร ไม่มีผู้ใดทราบเลยในตอนนั้น พฤติกรรมของเขาสองคนไม่ผิดอะไรกับความลับสุดยอดของชาติบ้านเมือง

ฤดูใบไม้ร่วงในปีต่อมา พวกเขาได้บุตรคนแรกชื่อว่า คาสึโกะ ตอนนั้นเองฟุคุตะได้ย้ายจากเกียวโตไปเป็นหัวหน้าสรรพากรที่เมืองโยโกฮาม่า ย้ายครอบครัวไปอยู่แถวโอไซโกะ เพราะฉะนั้น คาสึโกะบุตรสาวคนโตของพวกเขาถือว่าเป็นคนโยโกฮาม่าเพราะเกิดที่นั่น

หลังจากได้คาสึโกะบุตรสาวคนโตแล้ว นางมิเอะภรรยาฟุคุตะก็ได้ให้กำเนิด ยาสุโอะ บุตรชายคนโต มาซาโอะ บุตรชายคนที่สอง จินเอนโอะ บุตรชายคนที่สาม และเรอโกะ บุตรสาวคนที่ 2 ตามลำดับ คำพังเพยมีว่า คนที่สุขภาพจะลูกตก เรื่องนี้สามีภรรยาคนนี้ไม่น้อยหน้าใคร ได้ช่วยยืนยันคำพังเพยที่มีมาแต่โบราณกาลนี้ แต่เมื่อได้เรอโกะแล้ว ท่านทั้งสองก็ตัดสินใจคุมกำเนิดไม่ให้มีลูกอีกต่อไป

นายฟุคุตะเมื่อจบมหาวิทยาลัยโตเกียวแล้วก็เข้ารับราชการ จากนั้นก็ออกมาเล่นการเมือง มิเอะซึ่งเป็นภรยานั้นก็เป็นคนมีความรู้ เป็นภรรยาที่มีความกระตือรือร้น ที่ญี่ปุ่นผู้เป็นพ่อแม่บางคนจะมีลักษณะอยู่อย่างหนึ่งคือ ประสงค์จะให้ลูกชายตัวเองเรียนมหาวิทยาลัยโตเกียว จบแล้วให้เป็นข้าราชการ

แต่สามีภรรยาฟุคุตะกลับไม่มีความคิดเห็นเช่นนั้น ฟุคุตะยกหน้าที่ในการดูแลการศึกษาเล่าเรียนของลูกให้อยู่ในความรับผิดชอบของมิเอะหมด ส่วนมิเอะนั้นไม่ใช่เป็นแม่ที่ชอบเคี่ยวเข็ญการศึกษาของลูกที่ภาษาญี่ปุ่นเรียกว่า “เคียวอิกุมามา” ลูกชายทั้งสามคนไม่ได้เข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยโตเกียว ต่างไปเรียนที่คณะกรรมการเมืองเศรษฐกิจที่มหาวิทยาลัยวาเซดะ ราวกับการตกลงกันล่วงหน้าระหว่างลูกชายทั้งสามคน

บุตรสาวทั้งสองคนของฟุคุตะต่างก็แต่งงานกับบัณฑิตมหาวิทยาลัยโตเกียวที่มีผลการเรียนดีเด่น นายโอชิ มิชิโอะ สามีของบุตรสาวคนโตทำงานแผนกการบัญชีที่กระทรวงการคลัง มาจิทานิ อากิชิโกะ สามีของบุตรสาวคนรองนั้นอยู่แผนกการเงินที่กระทรวงการคลังเช่นกัน

ฟุคุตะและนางมิเอะต่างก็ไม่เคยมีความคิดที่จะใช้การแต่งงานเป็นฐานเสริมบารมีของตน หากฟุคุตะมีความคิดเช่นนั้นแต่แรก เขาคงไม่แต่งงานกับนางสาวมิเอะเป็นแน่ ไปแต่งงานกับสตรีที่มาจากผู้ดีมีตระกูลตั้งแต่ตอนทำงานที่เกียวโตแล้ว

ฟุคุตะเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นใจในตัวเอง ไม่เคยคิดที่จะพึ่งบารมีพ่อตาเพื่อไต่เต้าสู่ความสำเร็จ เพราะฉะนั้นเมื่อเขาเกิดพอใจตัวนางสาวมิเอะ ซึ่งเป็นบุตรสาวของตุลาการที่ไม่เป็นที่รู้จัก

ของโลกภายนอกในกุนมะ เขาก็ตัดสินใจจะแต่งกับนางสาวคนนี้โดยไม่รีรอ

เนื่องจากสามีของนางมีเอะมีอุปนิสัยเช่นนั้นเมื่อถึงตอนที่ลูกๆ จะต้องมีการบวช นางมีเอะจึงไม่ได้ไปสนใจภูมิหลังของอีกฝ่ายหนึ่งขอให้เป็นคนดี เจ้าตัวชอบบอกรับกันเป็นอันใช้ได้

คิโยโกะภรรยาของยาสุโอะบุตรชายคนโตนั้นเป็นบุตรสาวของ มิเนะ โคมะโอะ ที่เป็นประธานกรรมการบริษัท โซวะเซอิโด ที่เป็นเช่นนั้นไม่ใช่เป็นเพราะว่ามีเอะให้ลูกแต่งงานกับบุตรสาวของประธานกรรมการบริษัท แต่เป็นการบังเอิญที่พ่อของหล่อนเป็นประธานบริษัทมากกว่า ที่บังเอิญยิ่งกว่านั้นก็คือ สะโงะคนนี้เป็นหลานสาวของซากรุเอชิ โยชิโอะที่เป็นเลขานุการในพรรคเสรีประชาธิปไตยพรรคที่ฟูกุตะสังกัดอยู่ เพราะฉะนั้นฟูกุตะกับซากรุเอชิก็เกี่ยวข้องกันเป็นญาติด้วยเหตุฉะนั้น

แต่ทว่าซากรุเอชิเป็นมือขวาของนาคาโซเนะ ยาสุฮิโร ที่เป็นคู่ปรับทางการเมืองของฟูกุตะเอง ฟูกุตะคิดจะใช้ประโยชน์ซากรุเอชิก็ไม่สะดวกใจนัก ความสัมพันธ์ที่เกิดจากการแต่งงานของฟูกุตะและมีเอะกับความเกี่ยวข้องที่เกิดจากการแต่งงานของลูก ก็เป็นเช่นนั้นแหละ

ส่วนมาซาโอะ บุตรชายคนรองนั้นได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของเจ้าของโรงแรมบ่อน้ำร้อน “โยโกเตคัง” ซึ่งเป็นญาติกันที่อิกะโอะ และได้เปลี่ยนไปใช้แซ่ “โยโกเต” แล้ว ภรรยา

ของบุตรชายคนที่สองเป็นบุตรสาวของโอกิ เทออิชิที่เป็นศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยโอชิ ลูกคนนี้แต่งงานก่อนพี่ชาย คงเป็นเพราะรักกันเองมาก่อน

ฉินะโอะลูกชายคนที่สาม มีพฤติกรรมที่โลดโผนกว่าพี่คนรองเสียด้วยซ้ำ เมื่อจบมหาวิทยาลัยและเข้าทำงานที่บริษัทฟูจิได้สามปีก็ลาออก เอาเงินบำเหน็จไปเที่ยวรอบโลก นางมีเอะที่ใจเย็นมาตลอดก็ร้อนใจจนเดินผางไปเลยจะตามลูกกลับมาให้ได้

อีกสามเดือนต่อมา ลูกคนนี้ก็กลับมาพร้อมกับข้อเสนอว่าจะไปเปิดฟาร์มปศุสัตว์ที่ฮอกไกโด ทำเอามีเอะไม่รู้จะทำไฉนดีกับลูกคนนี้ได้แต่วิ่งวอนขอร้องให้เลิกล้มความตั้งใจเสีย ในที่สุดเขาก็ไปเป็นลูกจ้างของบริษัทซื้อขายหลักทรัพย์ยามาทานะ และด้วยการแนะนำของพี่ชายคนโตได้แต่งงานกับเอมิโกะ บุตรสาวของนิชิคาว่าชินทาโร ประธานกรรมการบริษัทเครื่องไฟฟ้า นิชิคาว่า ที่เป็นบริษัทขนาดกลางแห่งหนึ่งในญี่ปุ่น

นอกจากนั้นโอชิ บุตรเขยคนโตของฟูกุตะยังได้แนะนำมาจิทานิ เพื่อนรุ่นน้องในกระทรวงการคลังให้รู้จักกับนางสาวเรอิโกะน้องภรรยา ส่วนตัวเขาเองที่รู้จักและได้แต่งงานกับนางสาวคาสุโกะบุตรสาวคนโตของฟูกุตะได้นั้น ก็เพราะติดตาม ชิโมจิ ชินอิชิโร รุ่นพี่ของเขาไปเยี่ยมบ้านของฟูกุตะ จึงเกิดรู้

จักและชอบพอกับคาสโกะจนได้แต่งงานกันในที่ที่สุด

—3—

เมื่อฟูกุตะลาออกจากนายกรัฐมนตรียของญี่ปุ่นแล้ว ก็กลายเป็นผู้ใหญ่คนหนึ่งของพรรคเสรีประชาธิปไตยที่เป็นพรรคที่ผูกขาดในการเป็นรัฐบาลมาหลาย 10 ปี มีหน้าที่คล้ายเป็นผู้ควบคุมดูแลพรรคแบบผู้ปกครองนั่นแหละ แต่สายสัมพันธ์ที่เกิดจากการแต่งงานนั้น กลับไม่เด่นเป็นพิเศษ มองในแง่เมื่อเทียบกับมิกิ ทาเกโอะที่มีความเกี่ยวข้องกับราชวงศ์ และโอฮิระ มาซาโยชิที่มีความเกี่ยวข้องกับอูเอฮาระ มาซาคิชิ เศรษฐีที่มีรายได้ส่วนบุคคลสูงสุดในประเทศญี่ปุ่นแล้วละก็ ในกรณีของฟูกุตะนั้น ถือว่าด้อยกว่าเอามาก ๆ

แม้ความสัมพันธ์ที่เกิดจากการสมรสจะไม่เด่นนัก แต่ฟูกุตะเป็นคนมีสุขอนามัยดี มิเอะเองก็รู้สึกพึงพอใจมากในเรื่องนี้

นางมิเอะเป็นคนที่มีความงามที่สุดในบ้าน ฟูกุตะ ฟูกุตะเองยังต้องเกรงใจไม่น้อย มีคนกล่าวกันว่าตระกูลฟูกุตะเป็นตระกูลอิทธิพลในแถวโนซาว่า ที่มีฟูกุตะเป็นแกนนำ ทั้งครอบครัวสมรสกันเป็นกลุ่ม คนนอกจะถูกกันออกไป คล้ายมาเพียค่ายาเสพติดในอเมริกา

แต่ถ้ามองให้ดีแล้ว หัวหน้านั้นหาใช่ฟูกุตะเองไม่ แต่กลับเป็นนางมิเอะ ฟูกุตะแค่อยู่เคียง

ข้างหล่อน ครอบครัวนี้ลูก ๆ ก็อยู่ภายใต้นางมิเอะ ผู้ที่อยู่ใจกลางอำนาจคือตัวมิเอะเองต่างหาก ครอบครัวของฟูกุตะนั้นเป็นครอบครัวแบบสายมารดาเป็นใหญ่ ทุกอย่างโคจรล้อมรอบนางมิเอะ ฟูกุตะชอบเป็นไข้และตัวร้อนบ่อย เพราะต่อมทอนซินชอบอักเสบ พออักเสบเข้าที่ไรอดีตนายกญี่ปุ่นผู้นี้ก็จะร้องไวยวายบ่นว่าปวด ๆ แบบเด็ก ๆ นั่นแหละ เมื่อเป็นเช่นนั้น มิเอะที่เป็นภรรยา ก็ทำหน้าที่เป็นตุ้มมาดาคอยพยาบาลดูแลและเตรียมน้ำเตรียมยาให้

เมื่อฟูกุตะมีอาการเจ็บป่วยเพียงเล็กน้อย ทุกอย่างจะอยู่ภายใต้การดูแลของมิเอะจะมีใครมานัดหมายหรือฟูกุตะเองอยากจะพบปะกับใครในตอนนั้น หากไม่ได้รับความยินยอมจากนางมิเอะทุกอย่างต้องยกเลิก ฟูกุตะก็จะนอนพักตามที่ภรรยาสั่ง โดยไม่ขัดขืนแต่อย่างใด

ในช่วงที่ดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรีย ฟูกุตะสามารถทำงานมากมายก่ายกองในแต่ละวันเพื่อให้ทุกอย่างลุล่วงไปได้ดีเช่นนั้นได้ ทั้งยังกระชุ่มกระชวยตลอดเวลาได้นั้น ต้องถือว่าเป็นเพราะมีมิเอะภรรยาคอยเอาใจใส่ดูแลสุขภาพทำนองอย่างได้ผลนั่นเอง เรื่องของการเมืองการปกครองนั้น ฟูกุตะเป็นคนที่ค่อนข้างละเอียดและจู้จี้ และเป็นคนแค้นที่ฟมาก เรื่องการดูแลบ้านช่องและสุขภาพของตัวเองแล้ว เขายกให้เป็นหน้าที่ของมิเอะหมด เพราะเขาเองก็ต้องยอมรับความสามารถของภรรยาในด้านนี้ ฟูกุตะเอง

ไม่ต้องไป่วนวายให้เสียเวลา ในด้านนี้ฟูกุตะ
เลยกลายเป็นช่างเท้าหลังไปโดยปริยาย

นิสัยตามใจเมียหรือทำตามเมียฟูกุตะนั้น
ยังปรากฏออกมาในเรื่องการรับประทานด้วย
ฟูกุตะชอบทานโซบะเป็นพิเศษ ขอให้มิโซบะ
น้ำย่อยก็ดูมามากผิดปกติ หากฟูกุตะจะต้องไป
ราชการที่อื่น นางมิเอะจะต้องเตรียมโซบะของ
ไว้ให้เยอะ ๆ ไปราชการภายในประเทศเป็นเช่น
นี้ จะไปต่างประเทศก็ไม่ว่านิสัยชอบกินโซบะ
สถานทูตหรือกงสุลจะต้องเตรียมโซบะไว้หากรู้
ว่าฟูกุตะจะไปที่นั่น

พูดถึงทานโซบะแล้ว ถ้าจะให้ร่อยต้อง
เป็นโซบะใส่เนื้อไก่ที่ภาษาญี่ปุ่นเรียกว่า “คาโม-
นัมบัง” โซบะที่ฟูกุตะทานนั้นก็ใส่เนื้อไก่เช่น
กัน แต่ท่านจะไม่ทานเนื้อไก่นั้น ใช้ตะเกียบ
เขี่ยไปข้าง ๆ หรือคิปลใส่จานหรือจานเขี่ยบุหรี
ทานแต่โซบะเท่านั้น ที่เป็นเช่นนั้นก็ไม่มีเหตุผล
อะไรเป็นพิเศษ ถ้ามีก็เป็นเพราะว่านางมิเอะไม่
ชอบทานเนื้อไก่ในโซบะ ฟูกุตะก็เลยไม่ชอบ
ทานไปด้วย ก็แค่นั้นเอง

นางมิเอะมีงานอดิเรกหลายอย่าง เช่น
การจัดดอกไม้แบบญี่ปุ่น การวาดภาพสี ยังชอบ
ชมละครแบบญี่ปุ่นที่เรียกว่า ชิบาอิ ภาพยนตร์
ก็ชอบเช่นกัน ถ้าเป็นละครหล่อนมักชอบไปชม
ที่โรงละครโคโร ส่วนภาพยนตร์นั้นวันก่อนยัง
ไปดูเรื่อง “กองเรือพิฆาต” ที่โรงหนังยูระคุชะ
หล่อนดูแล้วรู้สึกเบื่อ แต่ฟูกุตะกลับชอบมาก

ตื่นตื่นไปตามภาพยนตร์นั้นด้วย คราวนั้น
หล่อนตามสามีไปดู ตอนนั้นเองต้องบอกว่า
ฟูกุตะเป็นช่างเท้าหน้าเต็มตัว

ฟูกุตะและนางมิเอะก็ชอบเล่นกอล์ฟ เช่น
กัน การตีกอล์ฟของฟูกุตะก็คล้ายกับบุคลิก
ของท่าน เบาตุงเพรียวลม ถ้าตัวเองรู้สึกดีสนุก
ก็อยากให้ภรรยาสนุกตามด้วย แต่ฝีมือการตี
กอล์ฟของท่านดูเหมือนจะธรรมดา

มีอยู่ครั้งหนึ่ง นายโฮโซกาว่า ริวเงนพูด
ถึงการตีกอล์ฟของฟูกุตะในรายการทีวี “ขอด
เกล็ดคนดัง” ในวันอาทิตย์ว่า “เวลาตีกอล์ฟนั้น
ฟูกุตะดีสู้ภรรยาไม่ได้” ฟูกุตะเลยโทรไปให้เขา
เปลี่ยนคำพูดเสีย การตีกอล์ฟของฟูกุตะนั้น ถือ
เป็นงานอดิเรกร่วมที่มีส่วนกระชับความแน่น
แฟ้นระหว่างสามีภรรยาคุณิโทานั้น โฮโซกาว่า
ที่ปากร้าย ก็จำเป็นต้องยอมรับและขอขมาใน
เรื่องนี้

—4—

ครอบครัวของฟูกุตะนั้นนับว่ามีความกลม
เกลียวกันมาก เรื่องภายนอกนั้นฟูกุตะเป็น
แกนนำช่วยให้ครอบครัวมีความสามัคคี ภายใน
บ้านก็มีมิเอะภรรยาดูแลทุกอย่างไม่ให้มีอะไรขาด
เหลือและขาดตกบกพร่อง

บุตรชายคนโต คนรอง และคนที่สาม
ล้วนเคยเป็นเลขาช่วยทำงานให้ฟูกุตะมาแล้ว
บุตรเขยคนโตก็เคยเป็นเลขาของท่านที่กระทรวง

การคลัง คนที่ไม่เคยถือกระบี่ (เป็นเลขา) ให้
ฟุคุตะก็มีบุตรเขยคนรองเท่านั้นเอง

นายฮิโรคะฉิ น้องชายของฟุคุตะถือเป็น
คนสำคัญมาก ที่สนับสนุนการสมัครเลือกตั้ง
ของฟุคุตะที่เขตเลือกตั้ง 3 ในจังหวัดกุนมะ
และต่อมาความสามารถของฮิโรคะฉิเองก็เป็นที
ประจักษ์ การเลือกตั้งซ่อมสมาชิกรัฐสภาคราว
ก่อนเลยได้รับการเสนอชื่อ

แต่เนื่องจากน้องชายฟุคุตะคนนี้เขาได้
คะแนนเสียงมากมายเลยทำให้ โมงามิ สุกุโม ที่
จับคู่กับฮิโรคะฉิ ได้คะแนนเสียงน้อย ความ
หวังที่จะได้ 2 ที่นั่งในเขตนี้เลยพังทลายลง เรื่อง
นี้ต้องถือว่าเป็นความล้มเหลวในเชิงการเมือง
ของสองพี่น้องนี้ เมื่อเจอหน้ากันจึงได้แต่เกาหัว
และหน้าเบ๊ว่าไม่ควรดำเนินนโยบายเช่นนั้น
แต่ก็สายเสียแล้ว

นายโอชิบุตรเขยคนโตของฟุคุตะนั้นอาศัย
อยู่บริเวณบ้านเดียวกันกับฟุคุตะ ตอนแต่งงาน
นั้นเขาไม่ได้ประสงค์ที่จะอยู่ใกล้บ้านฟุคุตะ พ่อ
ของเขาได้ซื้อที่ปลูกเรือนหอที่อื่นให้แล้ว แต่
ฟุคุตะเสนอจะมอบเรือนหอชุดหนึ่งเป็นของขวัญ
แต่งงานให้แก่บุตรสาวที่รักของเขา

โอชิเองก็มีความเห็นว่า ไหน ๆ ก็จะไปปลูก
บ้านใหม่แล้ว ปลูกไว้ที่ใกล้ ๆ จะดีกว่า เลยเอา
ที่ดินที่พ่อซื้อไว้ให้แลกกับที่ดินผืนที่ติดกับบ้าน
ฟุคุตะ บ้านของเขากับบ้านของฟุคุตะที่มีระเบียบ
ติดต่อกัน โดยทั่วไปแล้ว ลูกเขยจะเกรงอก

เกรงใจพ่อตา อยากอยู่ห่าง ๆ มากกว่า แต่
ฟุคุตะเป็นที่รักและนับถือของบุตรเขยคนนี้
เพราะฟุคุตะมีภรรยาที่อ่อนโยนและมีเหตุมีผล
ช่วยลดความห่างเหินระหว่างพ่อตากับลูกเขยคู่
นี้ไปไม่น้อย

ต่อมาโอชิไปลงแข่งในเขตของคาย่า โอคิ
นาริ ในเขตเลือกตั้งเขตที่ 3 ในโตเกียววัน
นั้นแม้ยากก็ได้ให้การสนับสนุนอยู่ข้างหลังเป็น
อย่างมาก

จำเดิมการแต่งงานของมิเอะนั้นแต่งกับ
ฟุคุตะที่เป็นข้าราชการในกระทรวงการคลัง ไม่
ใช่แต่งกับฟุคุตะที่เป็นนักการเมือง ต่อมาฟุคุตะ
โดดเข้าสู่วงการเมือง เท่ากับผิดสัญญากับที่ให้
ไว้กับหล่อน แต่หล่อนไม่ได้ต่อว่าแต่อย่างใด
ถ้าทำเช่นนั้นก็มีแต่จะทำให้หย่าร้างกัน ในเมื่อ
สามีมีความกระตือรือร้นที่จะเอาดีทางการเมือง
หล่อนก็ได้แต่คล้อยตามสามี

ความจริงมิเอะเป็นคนที่ไม่ถนัดในการหา
เสียง เพราะหล่อนเป็นคนชอบเก็บตัวแบบไม่ชอบ
ไปปรากฏตัวตามที่ต่าง ๆ เพราะฉะนั้น จะเป็น
การขอให้ไปปราศรัยก็ดี ขึ้นไปพูดอะไรสั้น ๆ
บนเวทีก็ดี หล่อนปฏิเสธหมด แต่ถ้าไม่เป็น
แบบทางการมากนัก หล่อนจะพยายามทำเท่า
ที่ทำได้ เช่น เจอใครก็ทักทายโค้งด้วยความ
นอบน้อม บุคลิกและอัธยาศัยอันน่าชื่นชม
ของหล่อนก็มีส่วนช่วยดึงคะแนนเสียงให้แก่
ฟุคุตะไม่น้อย แม้ไม่มีการสำรวจจำนวน

ออกมาเป็นตัวเลขก็ตาม สิ่งนี้แหละที่เราเรียกว่า ผลงานของภรรยา

เมื่อมาถึงการลงสมัครของบุตรเขยที่โปรดปรานแล้ว มิเอะที่เกลียดการเลือกตั้งก็ได้ให้ความช่วยเหลืออย่างมาก เขตเลือกตั้งเขตที่ 3 ในโตเกียวเป็นเขตที่แข่งขันกันดุเดือดที่สุดตอนมีการหาเสียง ปกติแม้ไปดูว่าเขาปราศรัยหาเสียงกันอย่างไรหล่อนยังรู้สึกหวาดกลัวเลยทีเดียวที่หล่อนกล้านำทีมออกไปตระเวนหาเสียงในเขต 3 นั้น เรียกว่าเป็นแรงผลักดันที่เกิดจากสัญชาตญาณของความเป็นแม่มากกว่า ความพยายามของหล่อนก็ไม่ได้สูญเปล่า นับตั้งแต่มีการลงสมัครเป็นต้นมา โอชิบุตรเขยคนโตสามารถชนะการเลือกตั้ง 4 ครั้งติดต่อกัน

ที่นางมิเอะไปปรากฏตัวสู่สายตาชุมชนที่มากมายก็มีเฉพาะตอนเลือกตั้งนี้แหละ และหาเสียงให้เฉพาะสามีและบุตรเขยเท่านั้น นอกจากนั้นไม่ว่าใครจะมาขอร้อง หล่อนไม่เคยรับปากเลย

ก็ด้วยเหตุนี้เอง พวกนักข่าวจึงให้ความสนใจกับพฤติกรรมต่าง ๆ ของหล่อนเป็นพิเศษ พยายามทำข่าวของหล่อนให้ได้ จะได้เป็นเรื่องที่เกี้ยวกราว แต่ว่าจนแล้วจนรอดแทบไม่เคยมีใครเห็นรูปและชื่อของหล่อนปรากฏบนจอทีวีหรือหน้าหนังสือพิมพ์เอาเลย ไม่ว่านักข่าวผู้นั้นจะเชี่ยวชาญในการสืบเสาะเกาะข่าวแค่ไหนก็ตามที ถูกปฏิเสธตั้งแต่แรกประจักษ์แล้ว แต่

พวกทีวีและนักข่าวยังไม่ละความพยายาม จนบัดนี้ยังหาผู้ใดทำรายการทีวีหรือทำข่าวเกี่ยวกับหล่อนได้สำเร็จไม่

แม้ว่าได้กลายเป็นสตรีหมายเลขหนึ่งแล้ว ทำไมยังปฏิเสธพวกสื่อมวลชนขนาดนั้นเล่า สาเหตุหนึ่งก็เนื่องมาจากนิสัยใจคอหล่อนที่ชอบเก็บตัวมาก แต่ยังมีอีกสาเหตุหนึ่งคือ สื่อมวลชนเคยทำให้สามีภรรยาคู่นี้กระอักกระอ่วนใจมาก แม้สื่อมวลชนปัจจุบันจะกล่าวชมหรือสรรเสริญหล่อน แต่ก็ไม่สามารถแก้ไขอะไรให้ดีขึ้นได้แล้ว

สิ่งที่ทำให้หล่อนไม่สบายใจเป็นที่สุดและไม่อยากไปนึกถึงมันอีกเลยก็คือ ถูกสงสัยว่ารับสินบนบริษัทโซวะเดนโค (บริษัทอุปกรณ์ไฟฟ้าโซวะ) ความจริงไม่น่าไปกล่าวถึงมันอีก ในที่นี้ขอเล่าให้ทราบว่าเป็นเรื่องมันเป็นไปอย่างไร เพราะเป็นเหตุที่ทำให้หล่อนกลัวสื่อมวลชน ตอนนั้นฟูกุตะเป็นถึงอธิบดีในกระทรวงการคลัง กำลังจะได้รับเลื่อนให้เป็นปลัดกระทรวงอยู่แล้ว อยู่ๆ มีคำสั่งให้พักงาน จากนั้นก็ถูกบีบให้ลาออก เพราะว่าไปพัวพันกับเรื่องนี้

นายฮิโนะฮาร่า เซ็นโซ่ผู้จัดการบริษัทโซวะเดนโค เป็นรุ่นพี่ของฟูกุตะสมัยเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัย สองคนน่าจะรู้จักหรือเคยเจอหน้ากันมาก่อน มีอยู่วันหนึ่งนายฮิโนะฮาร่าก็มาเยือนฟูกุตะถึงบ้าน หลังจากพูดจาปราศรัยได้สักพักหนึ่งนายฮิโนะก็ขอตัวออกจากบ้านฟูกุตะไป

ฟูกุตะเดินออกไปส่งนายฮิโนะฮาร่าที่เก็งคัง (ห้องเล็ก ๆ ติดกับประตูบ้านกับห้องโถงหรือตัวบ้าน) เมื่อกลับไปห้องรับแขก พบว่ามีลูกกระดาดอยู่ใบหนึ่ง เปิดดูปรากฏว่ามีธนบัตรฉบับ 100 เยน เป็นมัด ๆ รวม 10 มัด เป็นเงินจำนวนเงิน 100,000 เยน

ฟูกุตะรีบเอาถุงนี้วิ่งออกมาจากบ้าน แต่รถของนายฮิโนะได้ขับออกไปนานแล้ว ฟูกุตะเอาถุงนั้นไว้บนหิ้งเก็บใบชา เขาบอกภรรยาว่า จะต้องคืนเจ้าของ ผาкультด้วย

นางมิเอะได้ช่วยเก็บรักษาห่อเงินห่อนั้นเป็นอย่างดี แต่ที่ประเทศญี่ปุ่นเกิดเงินเฟ้ออย่างมากในปี 1948 หลังสงครามยุติได้ไม่กี่ปี ตอนนั้นลัฟฟงต์เงินเดือนของฟูกุตะนั้นทำให้การครองชีพฝืดเคืองมาก เรียกว่าชักหน้าไม่ถึงหลังจริง ๆ เพื่อแก้ปัญหา นางมิเอะเคยเอาเงินนั้นมาใช้บ้าง ครั้งละใบสองใบ แต่ที่หลังก็ได้มอบคืนให้แก่เจ้าของเดิมครบตามจำนวน

และด้วยเหตุนี้ ฟูกุตะเลยถูกกล่าวหาว่ารับสินบน ศาลชั้นต้นตัดสินให้ฟูกุตะบริสุทธิ์ในปี 1952 ในปี 1958 ศาลอุทธรณ์ถึงสั่งให้ยกฟ้อง แต่ในช่วงนั้นทั้งครอบครัวฟูกุตะตกอยู่ในสภาพที่พะอืดพะอมเป็นอย่างยิ่ง คงมีบ่อยครั้งที่ฟูกุตะคิดว่า “ตนไม่รู้จักเอาหน้าไปไว้วางไหนแล้ว”

นางมิเอะรู้สึกที่ตัวเองทำผิดอย่างไม่น่าให้อภัย ทำลายสามัคคีด้วย แต่ถ้าเราใคร่ครวญให้ดี

แล้วหล่อนก็ได้ช่วยสามัคคีไว้เช่นกัน ถ้าฟูกุตะซึ่งเดือดร้อนเรื่องเงินในช่วงนั้นปล่อยไปใช้เงินนั้นเข้า หลักฐานย่อมผูกมัดแน่นหนาว่ารับสินบนแบบดั้นไม่หลุด

จากบัญชีการใช้จ่ายเงินในครอบครัวของนางมิเอะยืนยันได้ว่าการเงินฝืดเคืองใช้เงินอย่างประหยัดจริง อัยการจะตรวจสอบอย่างไรก็ไม่พบร่องรอยการรับสินบน

หลังจากเหตุการณ์ครั้งนั้น ทั้งฟูกุตะและนางมิเอะก็ตระหนักถึงความน่ากลัวของเงินทอง เงินทองที่ไม่บริสุทธิ์ฟูกุตะจะไม่ยอมเอาเด็ดขาด หลังสงครามท่านได้มีส่วนอบรมและฝึกฝนการเมืองในกลุ่มอนุรักษนิยมมากมาย ท่านเองเป็นคนมีอิสระवादไร้มลทินตลอดมา เรื่องนี้ย่อมถือว่าแม้ศรีเรือนของท่านมีส่วนช่วยเป็นอย่างมาก

-5-

นับตั้งแต่เกิดเรื่องอื้อฉาวของกรณีโชวะ-เดนโคเป็นต้นมา นางมิเอะก็พยายามเก็บตัวอยู่กับบ้าน ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น หล่อนก็พยายามหลีกเลี่ยงไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับสื่อมวลชน

แม้จนบัดนี้ นางมิเอะก็ยังยึดความคิดที่ว่าเก็บตัวได้เป็นดีที่สุด ไม่เคยเปลี่ยนความรู้สึกนี้เลย ฟูกุตะเสียอีกกลับปฏิเสธไม่ค่อยเป็น เมื่อถูกนักข่าวหรือนักถ่ายทำทีวีรบกวนเข้าซ้ำหนักเข้า ก็ไม่รู้จักปฏิเสธอย่างไร แต่นางมิเอะไม่สนใจว่าพวกสื่อมวลชนจะมาไม่ไหน ไม่เคยอืออด้วย หล่อนรู้ดีว่าถ้าหลวมตัวกลายเป็น

ข่าวต่อไปจะไปกันใหญ่ เรื่องอื่น ๆ หล่อนเป็นคนทีพูดกันง่าย ถ้าเกี่ยวกับสื่อมวลชนแล้ว จะเป็นฟุคุตะหรือใครก็ตามไม่มีใครหว่านล้อมให้หล่อนยินยอมได้ สตรีที่เกิดสมัยเมจิ (1868-1912) ก็มีนิสัยเช่นนี้แหละ ตัดสินใจแล้วก็ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ฟุคุตะกับนางมิเอะอีกสองปีก็จะฉลองการแต่งงานครบรอบ 50 ปีแล้ว (เรื่องนี้ผู้เขียนเขียนในปี 1982) ทั้งสองอยู่กินกันมานานอย่างกลมเกลียวถึงเพียงนี้ จนเกือบจะกลายเป็นหนึ่งเดียว ความโศกเศร้าของฟุคุตะก็เป็นของมิเอะด้วย ความสุขสันต์ก็เช่นกัน

สิ่งที่ฟุคุตะรู้สึกมีความสุขและดีใจเป็นที่สุดคงเป็นครั้งที่เขาได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนทั้ง ๆ ที่ไม่ได้สังกัดพรรคใดเลย นางมิเอะเห็นแล้วก็พลอยมีความสุขไปด้วย หล่อนคิดว่าตัวเองเป็นคนที่มีความสุขที่สุดในญี่ปุ่น

สิ่งที่ฟุคุตะรู้สึกผิดหวังมากคือ พ่ายแพ้ให้แก่ทานากะตอนสมัครประธานพรรคซึ่งจะได้เป็นนายกรัฐมนตรีทำเอาฟุคุตะหดหู่ท้อแท้ใจมาก จนมิเอะเองไม่สามารถหาคำพูดอะไรมาปลอบใจท่านได้ ได้แต่ปลอบใจว่าโอกาสยังมี เวลานั้นทานากะที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นนิเมะไทโค ปัจจุบันเพราะเป็นคนมีอำนาจล้นฟ้า ได้พัวพันกับคดีรับสินล่อภยคดีอื้อฉาวในการรับสินบนจากบริษัทขายเครื่องบิน แต่ตำแหน่งนายกก็ยังไม่ได้มาถึงฟุคุตะสักที

ตำแหน่งนายกที่ต่อจากทานากะ ตกไปเป็นของนายมิกิ ทาเกโอะ และต่อจากนั้นฟุคุตะจึงได้เป็นนายกสมความตั้งใจและคาดหมาย มิเอะรู้สึกปีติยินดียิ่งนัก ดีใจแทนสามีตัวเอง

ฟุคุตะได้เป็นนายกแค่ 2 ปี แม้ว่าจะมีการวางแผนในการหยั่งคะแนนเสียงแต่ก็ไม่ได้มีการดำเนินการอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ผลก็คือ นายโอฮิระ มาซาโยชิที่ร่วมมือกับนายทานากะเป็นอย่างดีมาตลอดได้รับการเลือกเป็นนายก ฟุคุตะจำต้องลามือจากตำแหน่งสุดยอดทางการเมืองญี่ปุ่น

แต่แม้ว่าฟุคุตะจะไม่ได้เป็นนายกแล้ว ฟุคุตะก็ยังเป็นฟุคุตะอยู่ดี พอมีการเคลื่อนไหวทางการเมืองเพียงเล็กน้อย ก็ลือกันแซดไปหมดว่าฟุคุตะจะหวนกลับมาอีก ตอนนั้น (1982) ก็มีนายกใหม่ถึงสองคนที่ต่อจากฟุคุตะ ฟุคุตะก็ได้แต่ปลื้มตัวออกจากการแข่งขัน

อย่างไรก็ดีพอคณะรัฐมนตรีของนายกชูชิเกะโนโก เกิดวิกฤตการณ์เล็กน้อยก็มีข่าวลือว่า จะมีการจัดตั้ง “คณะรัฐมนตรีเฉพาะกาลของฟุคุตะ” ขึ้น ฟุคุตะแม้คิดจะลามือจากการเมืองก็ทำไม่ได้ การเมืองจะมาหาท่านเอง เช่น ถ้าท่านไปอเมริกา ประธานาธิบดีเรแกนก็ให้การต้อนรับอย่างดี ถ้าลองได้ทานข้าวเที่ยงกับทานากะสักมื้อหนึ่ง สื่อมวลชนก็พากันเสนอข่าวใหญ่โต ถ้าท่านไปประเทศสาธารณรัฐประ-

ชาชนจีน นายเต็งเสี่ยวผิงก็ให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น พุดง่าย ๆ ก็คือไม่ว่าท่านจะขยับตัวไปไหนก็ตาม เป็นข่าวได้ทั้งนั้น

เวลานี้ (1982) ฟูกตะอายุก็ปาเข้าไปตั้ง 76 ปีแล้ว ถ้ายังเป็นเช่นนี้อีกต่อไป ท่านยังต้องมีบทบาทจนถึงอายุ 80 อย่างไม่ต้องสงสัย คล้ายกับไม่ได้เกษียณอย่างนั้นแหละ ในใจของมิเอะก็คงเหมือนภรรยาคู่ชีวิตทั้งหลาย อยากให้ฟูกตะได้ใช้ชีวิตที่มีความสงบสุขกับบ้านสักที

ตั้งแต่ไหนแต่ไรมา เวลาไปทำงานที่ไหน ฟูกตะจะไปคนเดียว ตอนนี้อย่างเป็นเช่นนี้ แม้จะเป็นกรณีที่ไปราชการในต่างประเทศก็เช่นกัน จะทั้งมิเอะภรรยาไว้ที่บ้าน แต่ถ้าเป็นการท่องเที่ยวส่วนตัวแล้ว มักจะไปเป็นคู่เสมอ

-6-

หลังจากลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแล้ว ฟูกตะยังมีโอกาสได้ไปเยือนต่างประเทศบ่อย ๆ ปีนี้ก็ได้ไปเยือนอเมริกาและประเทศในเอเชียอาคเนย์ มิเอะภรรยาฟูกตะก็ได้ไปด้วย อยู่ใกล้กับสามีหล่อนรู้สึกมีความสุขมาก เวลาไปไหนด้วยกัน ฟูกตะจะแสดงความรักด้วยการเอากเอาใจภรรยามาก แต่แม้ว่าฟูกตะจะไม่ได้พานางมิเอะไปก็ตาม มิเอะก็ทำได้โกรธเคืองแต่อย่างไรไม่ ทั้งนี้เพราะมิเอะอยู่เรื่องหนึ่งที่นางมิเอะชอบซึ่งในฟูกตะยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด สิ่งนั้นก็คือฟูกตะเป็นคนรักเดียวใจเดียว

ไม่เคยบานหวัใจให้สตรีอื่น สำหรับผู้ที่เป็นการยากคงไม่มีอะไรมีค่ามากกว่านี้อีกแล้ว

ตั้งแต่ก่อนจนถึงหลังสงคราม ผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งนายกและไม่เคยแตะต้องสตรีอื่น นอกจากภรรยาตัวเองนั้น นอกจากฟูกตะแล้ว ก็มีคาตายาม่า เทจิ นายกรัฐมนตรีคนที่สังกัดพรรคสังคมนิยมเท่านั้น

เมื่อฟูกตะเข้าสู่วงการเมืองและดวงกำลังขึ้นนั้น มิเอะศรีเจ้าสำราญคนหนึ่ง ไปติดข้อความไว้ที่แถวชินบาสีและอาคาซากาโนโต-เกียว่า “เกอิชาคนไหนสามารถหลับนอนกับฟูกตะได้มีรางวัลอย่างงาม”

เกอิชาที่เชื่อมั่นในความงาม และรู้จักวิธีเอาใจบุรุษโดยอาชีพ พวกกันโปรยเสน่ห์ แต่จนบัดนี้ (1982) ก็หาไม่มีผู้ใดได้รับรางวัลนั้นไม่

ที่เป็นเช่นนี้ก็เชื่อว่าฟูกตะ เป็นคนหยาบกระด้าง ไร้ความอ่อนโยนและรสนิยมในการเชยชมความงามของสตรีเพศ เวลาไปดื่มกินตามร้านเหล้าแบบฉบับเดิมของญี่ปุ่นที่มีเกอิชาคอยบริการอยู่ข้าง ๆ นั้น ท่านก็ดื่มกินอย่างสนุกสนาน จอเลาะกับพวกเกอิชาด้วยคำพูดที่รื่นหู จนพวกหล่อนเกิดความเสนหาในตัวท่านไม่น้อย แต่ครั้นจะยั่ววนท่านให้พลั้งเพลอในโลกมายา สตรีนั้นไม่เคยมีผู้ทำได้สำเร็จ สตรีเหล่านั้นก็ได้แต่ถอดถอนใจ

เราไม่ทราบว่านางมิเอะรู้เรื่องเหล่านี้หรือไม่ แต่จะรู้หรือไม่รู้ก็ตามแต่ สำหรับหล่อนแล้ว

ได้เป็นภรรยาของฟูกะถือว่ามีความสุขที่สุดแล้ว

บ้านที่อยู่อาศัยของฟูกะเป็นบ้านทั่วไป แต่ก็ยังเป็นบ้านที่ปลูกอยู่ในแถวย่านที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมเจาะมากในโคเกียว มีเนื้อที่กว่า 660 ตารางเมตร ถ้าเทียบกับบ้านช่องของคนทั่วไปก็ถือว่าดีกว่ามาก ตัวบ้านเป็นบ้านไม้ มีขนาดประมาณ 265 ตารางเมตร แต่มีต่อเติมเรื่อย ๆ จนดูขาดความสมดุล ไม่เหมาะสมอย่างยิ่งในการรับแขกบ้านแขกเมืองที่มาเยือน แต่ทั้งฟูกะและมิเอะก็ชอบบ้านหลังนี้ ฟูกะมีความเห็นว่าเป็นบ้านของนักการเมือง “ควรจะเป็นบ้านที่สามารถได้ยินเสียงผู้คนที่สัญจรผ่านหน้าบ้าน” นางมิเอะเห็นด้วยกับความคิดเห็นนี้โดยสิ้นเชิง เราต้องยอมรับว่าเป็นบ้านที่เหมาะสมกับนักการเมืองจริง ๆ

โดยทั่วไปแล้วนักการเมืองที่เคยดำรงตำแหน่งเป็นถึงนายกรัฐมนตรี มักจะมีบ้านตากอากาศหลังสองหลัง แต่ฟูกะกับมิเอะกลับไม่มีบ้านที่เรียกได้ว่าเป็นบ้านพักตากอากาศ

เมื่ออายุมากเข้า สามิภรรยาคุณนี้ก็ไปพักตากอากาศในหน้าร้อน และไปที่ ๆ อบอุ่นในหน้าหนาวเช่นเดียวกับคนอื่น ๆ แต่เขาทั้ง 2 จะพักโรงแรมหรือไม่ก็พักบ้านเช่า เห็นว่าแบบนี้มันสะดวกดี

เวลานี้ (1982) ฟูกะและนางมิเอะมีหลานถึง 11 คน คนโตเรียนอยู่ชั้นมัธยมปลายปีที่ 3

คนเล็กอายุได้แค่ 2 ขวบ เมื่ออยู่กับหลาน ๆ ฟูกะจะมีความสุขยิ่งจนตาหริ่เล็กเป็นเส้น

สิ่งที่แปลกประหลาดก็คือ ฟูกะไม่ให้หลาน ๆ เรียกตัวเองว่าปู่หรือตา แต่ให้พวกเขาเรียกตัวเองว่า “เซนเซอิ” (อาจารย์) ฟูกะก็มีคนเรียกท่านว่า “เซนเซอิ” เช่นกัน แต่ไม่รู้รู้สึกพอใจเท่าใดยินหลาน ๆ เรียกท่านว่าเซนเซอิ

ส่วนนางมิเอะนั้นพวกหลาน ๆ เรียกท่านว่าอย่างไรล่ะ ไม่เรียกว่าคุณย่าหรือคุณยายเช่นกัน แต่เรียกว่า “คามะ” แปลว่าอะไรนั้นไม่มีใครทราบ เป็นการเรียกที่สร้างความแปลกใจให้แก่คนอื่นอย่างมากก็จริง แต่หลาน ๆ ของท่านก็ใช้จนชินแล้วกับการเรียกเช่นนั้น

เมื่อพูดถึงเรื่องหลานแล้วทั้งฟูกะและนางมิเอะมีเรื่องเศร้าที่น่าสะเทือนใจมาก เมื่อคางิโกะแต่บุตรสาวคนโตแต่งงานกับนายโอชิแล้วก็ถูกส่งไปที่นิวยอร์ก บุตรชายเป็นรองกงสุลที่นั่น สามิภรรยาที่แต่งงานใหม่ ๆ ก็ไปอยู่ที่อเมริกาด้วยกัน

ฟูกะกับนางมิเอะได้รับข่าวจากบุตรสาวว่ากำลังตั้งครรภ์ ท่านทั้งสองดีใจยิ่งกะอะไรที่จะได้หลานคนแรก แต่จดหมายฉบับต่อมาบอกว่าทารกแท้งเสียแล้ว เป็นภรรยารองกงสุลนั้นงานการเยอะมาก ต้องเป็นเพราะทำงานหนักเกินไปถึงได้เกิดเรื่องน่าเศร้าเช่นนั้น

ข่าวที่น่ายินดีก็กลับกลายเป็นข่าวที่น่าเศร้าสลด ฟูกะและนางมิเอะที่กำลังจะได้เป็นตายาย

ว่าให้โสกาที่โตเกียว แต่ความโศกเศร้าของท่านทั้งสองก็ไม่ยาวนานนัก สามิภรรยาโอชิได้เสร็จสิ้นภารกิจในนิวยอร์กใน 3 ปีต่อมา บุตรเขยกลับไปทำงานที่กระทรวงการคลังตามเดิม คางิจิโกะบุตรสาวคนโตได้ตั้งครรรภ์อีกครั้ง

คราวนี้นางคางิจิโกะบุตรสาวคนโตของฟูกุตะได้ลูกแฝด เป็นชาวที่น่ายินดีที่สุดสำหรับฟูกุตะและนางมิเอะ ตอนนั้นเองฟูกุตะพอดีได้รับเชิญไปร่วมงานฉลองสมรสครบรอบ 50 ปีของเพื่อนตอนขึ้นไปอวยพรนั้น เขาอดใจไม่ได้ที่จะประกาศข่าวนี้ให้แขกทราบ ว่า “ข้าพเจ้าจะได้หลานแล้ว เป็นแฝดชายทั้งคู่” เป็นชาวที่น่ายินดีจริงอย่างว่า แขนงที่มาร่วมงานพากันปรบมือแสดงความยินดี เสียงปรบมือดังอยู่ตั้งนานกว่าสงบลงได้ ฟูกุตะตั้งชื่อหลานแฝดคู่นี้ว่า ฮิโรโอะ กับ ทากาโอะ เป็นหลานที่มีสุขภาพอนามัยดี ตอน

นี้เรียนชั้นมัธยมปลายแล้วทั้งคู่ เป็นหลานที่ฟูกุตะกับนางมิเอะภูมิใจเป็นพิเศษ

ก่อนจะยุติการแนะนำเมียนายกญี่ปุ่น¹ ผู้เขียนใคร่จะกล่าวถึงสภาพปัจจุบันของเมียนายกต่าง ๆ ที่ได้แนะนำมาแล้วในรอบสองปีเล็กน้อย สามิภรรยาโอชิจะได้จากโลกนี้ไปแล้ว อดีตคาตายาม่า เทฉิ, อาชิตะ คิน, ฮาโตยาม่า อิชิโร, อิเกะดะ ฮายาโตะ, ซาโต้ เออิซากุ และโออิร่า มาซาโยชิ ต่างก็ได้จากโลกนี้ไปแล้ว ทั้งภรรยาหม้ายให้เผชิญชะตาต่อไป คิชิ ชินสุเกะนั้นกลายเป็นพ่อหม้าย ที่สามิภรรยาอยู่ร่วมกันนั้นมีแค่อดีตนายทากานากะ มิกิ ทาเกโอะ ชูชูกิ เซนโก และฟูกุตะเท่านั้น และที่สามิภรรยาที่เกิดในสมัยเมจินั้นก็มีฟูกุตะกับมิเอะเท่านั้น ซึ่งเป็นการยืนยันว่า ผู้ชายและผู้หญิงที่เกิดในสมัยเมจินั้น ทนต่อการทดสอบของการเปลี่ยนแปลงและการแปรผันของชีวิตได้ดี

เชิงอรรถ

1. ภรรยาอดีตนายกฟูกุตะ เป็นคนสุดท้ายที่นายอิมามิ ฮิซาโอะ แนะนำไว้ในนิตยสารเกกคังเป็น เรื่องนี้ลงในเดือนมกราคม 1982 ข้อมูลจึงมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย เช่น นายคิชิ ชินสุเกะ และ มิกิ ทาเกโอะ ก็ได้เสียชีวิตไปแล้ว (อาทร พึ่งธรรมสาร)